

MEMORIAŁ

General Marii Wittek

foto. (brak)

++

ppon. **DRAHEIM Maria**

zam. Manczawska

ps. „Mika”

AK
W-wa
Powst. Warsz

3909/WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — ⁺⁺ DRAHEIM Marie
zau. Manczawsko
3909/LSSK

I/1. Relacja ✓ k.l.s. 1-2

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora

II. Materiały uzupełniające relację

III/1 – Materiały dotyczące rodziny relatora

III/2 – Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r.

III/3 – Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945)

III/4 – Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r.

III/5 – inne...

IV. Korespondencja

V. Nazwiskowe karty informacyjne

VI. Fotografie Krak

I/1 Relacja

- Wspomnienie pośmiertne M. Manzwarskiej z d. Draheim sporządzone przez ŚZ ŻAK Środowisko Batalionu "Kiliński", W-wa, mps k.1, s.1-2 (druki egz.)

Wspomnienie pośmiertne

Dnia 30 listopada 2002 r. w wieku 83 lat zmarła w Sopotcie, gdzie mieszkała ośdziesięciu lat, nasza koleżanka ś.p. Maria Manczarska z domu Draheim - pseudonim „Mika”. Urodziła się w Poznaniu 5 listopada 1919 r. jako córka Józefa i Heleny z domu Domerackiej. W Poznaniu ukończyła szkołę średnią i rozpoczęła studia w Wyższej Szkole Handlowej, które ukończyła w niej po wojnie.

Po wybuchu wojny w 1939 r. ojciec Jej wraz z dziećmi opuścili Poznań i osiedlili się w Warszawie, gdyż mając niemiecko-brzmiące nazwisko obawiali się przymusowego uznania ich przez Niemców jako reichsdeutchów. „Mika” pozostała w Poznaniu opiekując się chorym członkiem rodziny i dopiero na początku 1942 roku na lewych papierach przedostała się do Generalnej Gubernii, by już w maju włączyć się do walki konspiracyjnej z okupantem w komórce P.Ż. (Pomoc Żołnierzom) przy Biurze Informacji i Propagandy Komendy Głównej Armii Krajowej, uzyskując stopień instruktorki P.Ż.

W Powstaniu Warszawskim znalazła się w 44 kompani W.S.O.P. (Wojskowa Służba Ochrony Powstania), która została włączona do naszego batalionu jako jego 9 kompania. W sierpniu prowadziła magazyn batalionowy w gmachu Poczty Głównej na placu Napoleona (dzisiejszy plac Powstanców Warszawy), a we wrześniu wraz ze swą kompanią została przeniesiona w rejon PAST'y przy ulicy Zielnej i prowadziła zaopatrzenie tak zwanej „samotnej placówki” Królewska 16, będąc jednocześnie jej łączniczką. Tu została ranna. Po kapitulacji Powstania Warszawę opuściła z ludnością cywilną, unikając pobytu w niewoli.

Po wojnie, od momentu pierwszych działań nad opracowaniem historii batalionu i upamiętnianiem działań bojowych żołnierzy batalionu i całego IV Rejonu Warszawa Śródmieście Armii Krajowej, czynnie włączyła się do prac, wykazując pełne zaangażowanie przy przygotowaniu materiałów do wykonania i odsłonięcia tablic pamiątkowych żołnierzy IV Rejonu w kościele św. Antoniego przy ul. Senatorskiej, przy zbieraniu i opracowywaniu materiałów źródłowych dotyczących działań bojowych batalionu dla wydania ich w postaci książkowej przez adiutanta batalionu Bronisława Lubicz-Nycza pseudonim „Leszek”. Już w tej działalności dała się poznać jako zapalona społeczniczka. Póki mieszkała w Warszawie organizowała corocznie Msze święte za poległych żołnierzy IV Rejonu w kościele św. Antoniego. Będąc z krwi i kości społeczniczką organizowała zbiórkę i wysyłkę polskich podręczników dla młodzieży polskiej na Litwie, Białorusi i Ukrainie. W okresie stanu wojennego w Polsce organizowała zbiórkę dla więźniów politycznych komunizmu.

Do ostatnich chwil swego życia interesowała się, choć z oddalenia, działalnością naszego Środowiska, przybывая do Warszawy na ważniejsze uroczystości rocznicowe i nasze spotkania środowiskowe.

Była odznaczona Krzyżem Walecznych, Krzyżem Armii Krajowej, Warszawskim Krzyżem Powstańczym, Krzyżem Partzanckim, Medalem Wojska, Medalem za Warszawę, Odznaką Batalionu, Odznaką Weterana Walk o Niepodległość, Odznaką Akcji Burza. Zmarła w stopniu podporucznika.

Cześć Jej Pamięci !

PRZEWODNICZĄCY
ŚRODOWISKA
pik Antoni Brzuchalski

DRAHEIM Maria

II ege.

I/42

L. d. 2 156 / WSK - 412 / 05

Wspomnienie pośmiertne

Dnia 30 listopada 2002 r. w wieku 83 lat zmarła w Łopocie, gdzie mieszkała ośszeregu lat, nasza koleżanka ś.p. Maria Manczarska z domu Draheim - pseudonim „Mika”. Urodziła się w Poznaniu 5 listopada 1919 r. jako córka Józefa i Heleny z domu Domerackiej. W Poznaniu ukończyła szkołę średnią i rozpoczęła studia w Wyższej Szkole Handlowej, które ukończyła w niej po wojnie.

Po wybuchu wojny w 1939 r. ojciec Jej wraz z dziećmi opuścili Poznań i osiedlili się w Warszawie, gdyż mając niemiecko-brzmiące nazwisko obawiali się przymusowego uznania ich przez Niemców jako Reichsdeutów. „Mika” pozostała w Poznaniu opiekując się chorym członkiem rodziny i dopiero na początku 1942 roku na lewych papierach przedostała się do Generalnej Gubernii, by już w maju włączyć się do walki konspiracyjnej z okupantem w komórce P.Ż. (Pomoc Żołnierzom) przy Biurze Informacji i Propagandy Komendy Głównej Armii Krajowej, uzyskując stopień instruktorki P.Ż.

W Powstaniu Warszawskim znalazła się w 44 kompani W.S.O.P. (Wojskowa Służba Ochrony Powstania), która została włączona do naszego batalionu jako jego 9 kompania. W sierpniu prowadziła magazyn batalionowy w gmachu Poczty Głównej na placu Napoleona (dzisiejszy plac Powstanców Warszawy), a we wrześniu wraz ze swą kompanią została przeniesiona w rejon PAST'y przy ulicy Zielnej i prowadziła zaopatrzenie tak zwanej „samotnej placówki” Królewska 16, będąc jednocześnie jej łączniczką. Tu została ranna. Po kapitulacji Powstania Warszawę opuściła z ludnością cywilną, unikając pobytu w niewoli.

Po wojnie, od momentu pierwszych działań nad opracowaniem historii batalionu i upamiętnianiem działań bojowych żołnierzy batalionu i całego IV Rejonu Warszawa Śródmieście Armii Krajowej, czynnie włączyła się do prac, wykazując pełne zaangażowanie przy przygotowaniu materiałów do wykonania i odsłonięcia tablic pamiątkowych żołnierzy IV Rejonu w kościele św. Antoniego przy ul. Senatorskiej, przy zbieraniu i opracowywaniu materiałów źródłowych dotyczących działań bojowych batalionu dla wydania ich w postaci książkowej przez adiutanta batalionu Bronisława Lubicz-Nycza pseudonim „Leszek”. Już w tej działalności dała się poznać jako zapalona społeczniczka. Póki mieszkała w Warszawie organizowała corocznie Msze święte za poległych żołnierzy IV Rejonu w kościele św. Antoniego. Będąc z krwi i kości społeczniczką organizowała zbiórkę i wysyłkę polskich podręczników dla młodzieży polskiej na Litwie, Białorusi i Ukrainie.. W okresie stanu wojennego w Polsce organizowała zbiórkę dla więźniów politycznych komunizmu.